

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 67: Đắp Y Cầm Bát, Vào Thành Lớn Xá-Vệ Khất Thực

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 005)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Trứ y trì bát, nhập Xá-vệ đại thành khất thực.】

(Tạm dịch: Đắp y cầm bát, vào thành lớn Xá-vệ khất thực.)

Khi Đức Thế Tôn còn tại thế, lối sống của người xuất gia đều là trì bát khất thực, và họ không có nhà cửa tốt đẹp để cư trú. Thời ấy, các Ngài thực hiện nếp sống “dưới gốc cây ở một đêm, giữa trưa ăn một bữa”; mỗi ngày chỉ ăn một bữa vào giữa trưa, chính là đi ra ngoài trì bát. Đêm đến khi ngủ, các Ngài tùy nghi chọn một gốc cây nào đó để tọa thiền, nghỉ ngơi qua đêm dưới gốc cây ấy.

Đức Thế Tôn định ra giới luật vô cùng nghiêm ngặt: Dưới gốc cây chỉ được ở lại một đêm, không được ở đến đêm thứ hai; ngày mai phải tìm một gốc cây khác, không được ở lại chỗ cũ. Bởi vì có những cội cây lớn rất tốt, nếu quý vị nảy sinh lòng tham ái, ngày nào cũng tìm đến đó thì sẽ khởi tâm tham. Phật dùng phương cách này để đoạn trừ tận gốc căn bệnh tham, sân, si của chúng ta. Dưới gốc cây chỉ được ở một đêm, không được ở đêm thứ hai, phương pháp này của Phật thật thiện xảo! Đây chính là cách đối trị căn bản bệnh tham, sân, si.

Đích thân Đức Phật Thích Ca Mâu Ni cũng tự mình làm gương cho mọi người thấy, nên học trò đều tâm phục khẩu phục; bởi lẽ Thầy giáo cũng thực hành đúng như vậy.

Khi đi khất thực, y phục nhất định phải được mặc chỉnh tề, sạch sẽ, đáng đi đoan trang; mà ngày nay chúng ta gọi là phong độ, là phong thái. Đi vào thành trì bát với phong thái như thế, khiến cho người thế gian khi trông thấy đều nảy sinh lòng cung kính, sinh tâm ngưỡng mộ đối với người xuất gia. Tuy các Ngài là những người đi khất thực, nhưng thực sự là những bậc có đạo đức, có học vấn; đối với ngũ dục lục trần trong thế gian này, các Ngài tơ hào không tham nhiễm. Chính phong thái ấy đã là một sự giáo hóa quần sinh.